

[Hans Hansen (Rorby).]

for Rigsdagen, som jo dog ved de Love, som vi fra vor Side advarede imod, har taget det moralske Ansvar. Det er dog vel ikke Meningen med en Ordning af Burmeister & Wain at skabe Betingelser for, at en Direktør, mod hvem der er rejst stærke Anklager — jeg skal ikke kunne sige, om de er berettigede eller ej, men det er en Kendsgerning, at de er rejst —, kan faa 30 000 Kr. om Aaret i Pension, naar dette kun kunde gennemføres, fordi Staten greb ind og forhindrede en Likvidation. Det vilde jo have været umuligt at faa en saadan Pension fra et likvideret Selskab.

Aksel Larsen: Jeg begynder med nogle Bemærkninger til Ministrene og skal der særlig vende mig til Socialministeren og Justitsministeren, fordi det er dem, der har sagt de største Meningsløsheder i denne Debat. Det er en betinget „Ros“, for saa har de i hvert Fald sagt noget, i Modsætning til f. Eks. Statsministeren, der ingenting har sagt.

Først er der Socialministeren. Han beklager sig meget stærkt over Kommunisterens Kritik af Socialreformen, over den Behandling, der der bliver ham til Del. Han finder, at vi ikke er loyale, hvad man heller ikke kan vente af os, at vi ophidser mod Socialreformen og mod Socialministeren i Anledning af, at der findes en maaske delvis ukyndig Administration og Begyndervanskeligheder og alt det der, og vender sig i den Anledning mod os.

Nu bilægger han selvfølgelig ikke dette med nogen som helst Beviser, af den simple Grund, at han ikke vil være i Stand til at føre noget, lige saa lidt som han vil være i Stand til at føre noget Bevis for den Byge af Skældsord, han siger, vi har overøst ham med i Anledning af Socialreformens Ikrafttræden. Men der kan være Grund til at sige, at Utilfredsheden med Socialreformen, at de, jeg fristes til at sige ligefrem Uroligheder især blandt Socialdemokratiets Medlemmer rundt omkring i Landet efter Socialreformens Ikrafttræden skyldes dels de højstemte Forventninger, hvormed Arbejderne mødte dette Stykke Lovværk efter „Social-Demokraten“'s fænomenalt rosende Artikler, efter de mange Taler, der var holdt derom fra Landets Talerstole, efter den Forreklame, Socialministeren selv havde besørget, dels at det viste sig, at Socialreformen i mangfoldige Tilfælde skabte værre Forhold for dem, der var undergivet den sociale Forsorg, end der var tidligere.

Det, vi har gjort, er, at vi har belyst

rent praktisk, hvordan Socialreformen virker; og naar det er saa langt ude, at Kendsgninger kan fornærme den højtærede Minister, ja, saa er det noget, vi ikke kan hjælpe paa, noget. Ministeren maa vende sig til sig selv om.

Jeg vil gerne erindre Socialministeren om, at under en tidligere Debat her i denne Sal sagde han — det findes i Folketingstidenden 1932—33 Sp. 6941 — om de Lovforslag, jeg paa kommunistisk Partis Vegne havde forelagt, at de Krav, som var stillet gennem dem, var ikke større, end at de i Almindelighed maatte kunne honoreres gennem de sociale Udvalg. Disse Krav gik ud paa en Mindestunderstøttelse paa 21 Kr. om Ugen til Ikke-Forsørgere og 28 Kr. til Forsørgere, parret med Huslejhjælp, Beklædningshjælp og forskellige andre Ting, og Socialministeren udtalte herom — det staar i Rigsdagstidenden, der kan ikke løbes fra det —, at disse Krav er ikke større, end at de sociale Udvalg i Almindelighed maa kunne honorere dem, og derfor er det unødvendigt at gennemføre de kommunistiske Forslag.

Ja, naar saa Socialministerens Partifæller i Kommunerne driver den Politik, de gør, bevilger saa elendige Understøttelser, som de gør, er det forstaaeligt, at Arbejderne protesterer derimod. Jeg kan i denne Forbindelse henvise f. Eks. til Københavns Kommune. Der er jo ikke noget Landsting at overvinde der, i Magistraten sidder 4 socialdemokratiske Borgmestre af 5. Magistratens 3die Afdeling er underlagt Borgmester Viggo Christensen. Der kan ikke være Tvivl om Ansvaret. Det, vi har gjort i dette Spørgsmaal, er i „Arbejderbladet“ at offentliggøre Borgmesterens egne Regler for Socialkontorets Virksomhed, hvor han kommer dertil, at en arbejdsløs Forsørger reelt maa nøjes med godt 12 Kr. om Ugen til at leve for.

Socialministeren ryster paa Hovedet, hvilket viser, at han enten ikke kender det eller ikke har gennemstuderet Cirkulæret og forstaaet Betydningen. Ifølge Cirkulæret er det højeste, der maa ydes, 19 Kr. 75 Øre om Ugen. Hvis der bevilges Huslejhjælp, skal denne trækkes fra, dog højst med et Beløb af 7 Kr. om Ugen. Nu er der jo ikke ret mange, der har mindre Husleje end 30 Kr. om Maaned. Altsaa de, der faar Huslejhjælp, skal have trukket den fra, og saa er der kun 12 Kr. 75 Øre til at leve for. Hvis de faar Tøjhjælp, skal det ogsaa trækkes fra, og saadan er det helt igennem. Der er, som sagt, en Maksimalgrænse af 19 Kr. 75 Øre, det skål altsaa to voksne